

Nyt på tværs

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 4 – december 2012 – 18. årgang

Stjernestunder i Kalmargade

Sognepræst Birgitte Graakjær Hjort og Jonathan Thormann fra Christianskirken i Århus modtog Tværkulturelt Centers aktivitetspris STJERNESTUNDER for nyskabende samarbejde mellem kirke og boligforening. **Side 2**

TEMA

Afrikanske
stemmer

Side 3 - 5 & 8

Den bedste julegave
Tre nydanskere fortæller. **Side 2**

Set med afrikanske øjne

Nigeriansk teolog om afrikaneres møde med folkekirken. **Side 4**

Fra Congo til Haderslev

Personlig beretning om kulturmøde, ensomhed og fællesskab. **Side 5**

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 38 sprog. **Side 6**

Når menigheder mødes

Ravnsbjergkirken i Viby dannede rammen om dansk/iransk aften-gudstjeneste. **Side 7**

Sudans fortabte drenge

Reath Muthiang kom til Danmark alene som 12-årig. **Side 3**

Året rundt

Glimt fra gode oplevelser i Tværkulturelt Centers netværk i 2012. **Side 7**

Præsten fra Burundi

Den anglikanske præst Christophe Ndikuriyo starter internationale gudstjenester i Vejle. **side 8**

Bered plads

Noget godt fra Afrika

Redaktøren har ordet

Kirken er aldrig sig selv nok. Det søger svenske kirker at synliggøre gennem Kirkernes Globale Uge – i år med særligt fokus på migration og mennesker på flugt. Formålet er at skabe opmærksomhed om, hvordan det svenske samfund, kirkelige fællesskaber og private hjem kan berede plads til flere asylsøgere og flygtninge. Som symbol har kirkerne valgt den tomme stol, der signalerer, at her er der plads.

Den svenske kampagne er højaktuel i lyset af det stigende antal asylansøgere, der i disse måneder kommer til de europæiske lande som følge af ulmende borgerkrige, konflikter og forfølgelse af mindretal ude i verden. Alene i år forventer Sverige at modtage 44.000 asylsøgere. Danmark har foreløbig modtaget godt 5.000 asylsøgere frem til udgangen af november. At kirkeligt engagerede mennesker i vores naboland går sammen på tværs af kirkeretninger for at sprede et positivt budskab om, at der i et af verdens rigeste lande er plads til flere af verdens godt 15 millioner mennesker på flugt, er et inspirerende eksempel til efterfølgelse.

Den kommende julehøjtid er en god anledning til at vende blikket mod Afrikas glemte flygtninge. For den kristne jul handler jo netop om at berede plads. Plads i sind og tanke til kirkens Herre, der selv var flygtningebarn i Afrika. Og plads i lokalsamfund, kirker og familiefællesskaber til afrikanske flygtninge og alle andre forfulgte, som sjældent mødes med forventning om, at de har noget godt at bidrage med.

I dette nummer af *Nyt på tværs* spørger en herboende afrikansk teolog, hvorfor der ikke er flere afrikanere i folkekirken. I en tid, hvor mange sognemenigheder efterspørger mod og inspiration til at være kirke på nye måder i et samfund under hastig forandring, er det et spørgsmål, som bør vække til eftertanke. Mindst en tredjedel af Danmarks godt 50.000 afrikanske flygtninge og indvandrere kommer fra unge og livskraftige kirker. Mange har været kirkeligt aktive i hjemlandet. Men forsvindende få afrikanere deltager i folkekirkens gudstjenester.

Når herboende afrikanere på de følgende sider får ordet, er deres stærke beretninger om tro og håb, der ikke vil dø, en vigtig påmindelse om den kapital af troserfaring og menneskelig råstyrke, som Danmark i disse år modtager fra Afrika. Mange af de nyankomne er unge mennesker, der drømmer om at få en uddannelse, så de kan bidrage til det danske samfund. Andre kommer med gode uddannelser fra hjemlandet. Men desværre går opmuntring og inspiration fra afrikanske flygtninge ofte uden om folkekirken. Selvsagt er forskellig kirkekultur og gudstjenestetraditioner en del af forklaringen. Men hvis flere menigheder aktivt bød nyankomne afrikanere velkommen i sognet som potentielle frivillige medarbejdere, der kan tilføre menigheden noget værdifuldt, ville folkekirken med stor sandsynlighed få tifold igen.

At byde en fremmed velkommen i fællesskabet er en handling, som i den kristne tro indebærer et løfte om vel-signelse. En kirke, der lukker sig om sig selv, er i fare for at størkne. Når vi vover at åbne døren og berede plads for mennesker, der kommer udefra, får vi selv større glæde og overskud til at være kirke. For som en afrikansk teolog udtrykker det: En mangfoldig kirke er en stærk kirke. – Glædelig advent. *Birthe Munck-Fairwood*

Stjernestunder i

Kalmargade

Pris for nyskabende samarbejde mellem kirke og boligforening

Hvert år i uge 21 flytter Christianskirken i Århus kirkens aktiviteter over i det sociale boligbyggeri i Kalmargade. I samarbejde med den lokale beboerforening afholder kirkens præster, øvrige ansatte og 70-100 frivillige aktivitetsuge med fodboldskole, leg med kirken, banko, grillaftener og religionsdialog for beboerne, der kommer fra hele verden. I november modtog Christianskirken og Kalmargade Boligforening Tværkulturelt Centers aktivitetspris **STJERNESTUNDER**. Prisen har til formål at skabe større opmærksomhed om folkekirkens mange gode historier om vellykket integration.

Samarbejde med en boligforening fremmer integration og gensidig forståelse mellem kirken og beboere i sognet, der ellers ikke ville have kontakt med kirken. Det siger sognepræst Birgitte Graakjær Hjort, der sammen med diakonal medarbejder Jonathan Thormann fra Christianskirken i Århus modtog årets aktivitetspris på Tværkulturelt Centers konference i november med temaet *Den gode integration*. Prisen bestod af to fyldte afrikanske kurve samt et særtrykt PR-postkort.

Aktivitetssugen, der i år blev afholdt for tredje gang, har flere formål, forklarer sognepræsten:

- Hovedformålet er, at beboerne opdager, at de faktisk har en kirke lige i nærheden, og at kirken ikke bare er en bygning, men et hus af levende stene – nogle mennesker, de kan identificere sig med og tænke sig at være sammen med. Samtidig er kirken med til at skabe nogle rammer, hvor beboerne mødes på tværs i deres eget boligområde og får nogle gode oplevelser. Indadtil i kirken ønsker vi at understrege, at vi ikke er os selv nok. Som kirke har vi også et ansvar for integration.

Ud af eget hus

Når kirken rykker ud af eget hus og ind i et socialt boligbyggeri, lærer beboere kirken at kende, hvor de selv er på hjemmebane. Det har haft mærkbart positive følger for kontakten mellem danskere og nydanskere i det århusianske sogn, fortæller Birgitte Graakjær Hjort og opfordrer andre kirker til at samarbejde med en boligforening.

- Vi er blevet overvældende godt modtaget af beboerne. Det har været helt fantastisk at opleve, hvordan folk kommer og spørger, om vi ikke snart kommer igen. Det er virkelig en glæde. Så er man bare parat til at knokle

igennem! Det er let at finde frivillige, fordi det er så meningsfuldt at være med. Aktivitetssugen er en spændende og anderledes måde at være kirke på. Samtidig giver det en oplevelse af fællesskab på tværs af aldersgrupper

og kirkelige gruppe-ringer.

Et fast program-punkt er religions-dialog i beboerhuset. I et boligområde,

hvor muslimer og kristne bor dør om dør, er det vigtigt at få sat ord på, hvordan vi som kristne og muslimer lever med vores tro, mener Birgitte Graakjær Hjort, der glæder sig over, at der også den aften er stort fremmøde.

- Det er en aften, mange af os ser frem til. Jeg husker en samtale med nogle unge muslimske fyre til en religionsdialog om bøn. Det er noget, jeg har tænkt meget over bagefter.

Fra Somalia til Kalmargade

Som følge af det positive samarbejde har kirken sammen med beboerforeningen startet en kvindeklub,

hvor frivillige fra kirken mødes med beboere med anden etnisk baggrund hver anden uge. En af de faste deltagere er **Bolo Mohamud** fra Kalmargade, der bor alene med sine fire børn på 15, 13, 12 og 11 år. Den 44-årige somaliske kvinde kom til Danmark i 1997 og arbejdede i mange år som rengøringsassistent.

- Jeg kan godt lide vores kvindeaftener. Vi drikker kaffe, snakker og hygger og fortæller hinanden om vores hverdag. Jeg har opdaget, at alle danskere ikke er ens. For eksempel fortæller de danske piger fra kirken, at de ikke vil sove sammen med deres kæreste, før de er gift. Det var en stor overraskelse for mig. Somaliere tror, at alle danske piger sover sammen med deres kæreste.

Bolo Mohamud er en af i alt fem somaliske familier i Kalmargade. Hun har boet i lejligheden på anden sal i 14 år, men indtil for tre år siden havde hun aldrig haft kontakt med en kirke.

- Nu hilser præsten og siger hej, når vi mødes. Danskerne fra kirken er flinke mennesker. Jeg synes, det er rigtig godt, at kirken kommer herover en gang om året. De laver mange ting. Om eftermiddagen kommer der voksne med sodavand og kage og leger med børnene. Om aftenen er der grill. Så kommer der rigtig mange, fortæller hun.

- Danskerne fra kirken er mere åbne mennesker, fordi de er tæt på deres religion. Når danskere har en tro, er det lettere at samarbejde. Jeg beder fem gange om dagen, læser i Koranen og prøver at leve sådan, som min Gud siger. Kristne beder også til Gud og læser i Bibelen. Vi har meget til fælles.

- Jeg kan godt lide den aften, der er religionsdialog. En præst og en muslim fortæller, og bagefter spørger folk: "Hvorfor tror du sådan?" Det er en god idé at fortælle hinanden om vores tro.

Respekterer de kristne

Som muslim er Bolo tryk ved, at hendes børn deltager i de forskellige aktiviteter, som kirkens frivillige står for.

- Jeg respekterer de kristne. De er gode mennesker. Nogle fra kirken kommer også og hjælper vores børn i lektiecaféen. Som forældre drømmer vi en masse ting for vores børn. De skal have en god uddannelse. På grund af krig i mit land har jeg kun gået i skole i fem år. I dag går min datter i 9. klasse og vil læse statskundskab. Min venindes datter vil læse til ingeniør. Vi er glade, når kirken gør noget godt for vores børn. *BMF*

Den bedste julegave

” I år fik jeg en tidlig julegave, der gjorde mig utrolig glad. Tre filippinere fra en anden by ringede spontant og sagde, at de ville komme og besøge mig i Christiansfeld, hvor vi bor. Jeg tænkte, at de ville komme til kaffe. Men de kom med en masse filippinsk mad, som de havde lavet i store gryder, flere kager og en gave til mig. Det var en stor overraskelse. Der var så meget mad, at jeg ringede til nogle af vores danske venner i byen og bad dem komme og spise sammen med os! Huset var fyldt med boblende filippinsk livsglæde. Deres gavmildhed og omsorg var en fantastisk julegave, som vakte stærke følelser af at være elsket og værdsat. Og det er jo netop julens budskab – at vi er elsket og værdsat af Gud.

Elizabeth Padillo Olesen, tværkulturel sognemedhjælper, Kolding (Filippinerne)

” Det bedste julegave, jeg nogen sinde har fået, er en telefonopringning fra min far i Teheran. Jeg voksede op i Iran, hvor min far var en højt respekteret hadjimuslim, der i sin tid var med til at hjælpe Khomeini tilbage til Iran. Som 15-årig flygtede jeg til Danmark, hvor jeg blev kristen, da jeg var sidst i tyverne. Da min far hørte rygter om, at hans søn var begyndt at gå i kirke, ringede han fra Teheran og spurgte, om det var rigtigt, hvad han havde hørt. Ja, det var rigtigt. Så spurgte han, om jeg var blevet kristen. Da jeg svarede ja, sagde han: "Så er du ikke længere min søn." I mange måneder havde vi ikke kontakt. Så jule-

aftensdag ringede telefonen. Det var min far. Han ringede for at ønske mig glædelig jul! Den aften blev far og søn forsonet. Jeg har aldrig været så glad.

Massoud Fourouzandeh, sogne- og migrantpræst, Odense (Iran)

” Ved juletid for to år siden fik jeg en gave, som har fået stor symbolsk betydning for mig. En katolsk nonne, som vi kendte godt, havde været syg i længere tid og døde en af de sidste dage i december. Inden sin død havde hun lagt nogle ting til side, som blev delt ud ved minde-samværet. Til mig havde hun en lille æske – ikke større end en valnød. Indeni havde hun lagt et lille bitte Jesusbarn fra en julekrybbe. Hun var et ganske særligt menneske, der i en meget ung alder havde viet sit liv til Kristus i en katolsk søsterorden i Indien. Nu var hun ikke længere hos os. Men vi, der lever, har en, som er større, hos os. Det var hendes klippefaste tro. For mig blev det lille Jesusbarn en dyrebær julegave, der minder mig om det allervigtigste i julen.

Susan George, læge, København (Indien)

Alene til Danmark

De fortabte drenge : Reath fra Sydsudan har aldrig haft en barndom

Blandt Reath Muthiangs tidligste barndoms minder er gudstjenesterne i den stråttækte hytte, der var landsbyens kirke.

– Der var altid mange børn. Kirken var det sted, man mødte sine venner. Alle i landsbyen var kristne. Somme tider kom regeringssoldater og brændte kirken ned. Så byggede vi en ny kirke.

– Jeg er født under borgerkrigen og husker ikke andet end krig. Jeg kan stadig høre lyden af flyvemaskiner, der bombede landsbyerne. Min far var fridhedskæmper og døde, da jeg var lille. Derefter tog en onkel sig af min mor og mine søskende.

– Da jeg var omkring 8 år, angreb regeringssoldater vores landsby. Alle flygtede ud i bushen. Vi bare løb og løb væk fra regeringssoldaterne. Alt var kaos. Jeg blev adskilt fra min familie. Jeg vidste ikke, om de alle sammen var døde, og turde ikke gå tilbage til landsbyen. På et tidspunkt var vi 60-70 drenge, der flygtede sammen. Vi vidste ikke, hvor vi skulle hen. Vi havde ikke mad og vand. Vi var bange og sultne. Nogle døde af udmattelse eller blev dræbt af vilde dyr. De ældste drenge prøvede at hjælpe de yngste. Jeg var en af de yngste.

Vi gik i mange dage og uger. Til sidst endte vi i Panyidulejren i det sydlige Etiopien. Der var tusindvis af sudanesiske drenge, der også havde mistet kontakten med deres forældre. Nogle blev senere genforenet med deres familier. Min onkel havde hørt, at drengene i lejren gik i skole, så da han fandt ud af, hvor jeg var, tænkte han, at det var bedst for mig at blive i lejren. Så der kom ikke nogen og hentede mig. Efterhånden forstod jeg, at jeg bare skulle bo der. Sådan var det.

Skolegangen i lejren var dog minimal. I stedet blev drengene trænet, så de kunne vende tilbage og kæmpe sammen med oprørerne, fortæller Reath.

– Vi var otte drenge, der boede sammen. Vi tænkte, at hvis vi blev gamle nok, skulle vi tilbage til vores land og være soldater. Det var vores drøm. Livet i en flygtningelejr er hårdt. Jeg fik mad, men jeg skulle selv skaffe tøj og alt andet. For at tjene lidt serverede jeg te i et tehús, syede sko og solgte sukker i små poser.

Lost boys

Under den langstrakte borgerkrig mellem den sudanesiske regering i nord og oprørerne i syd, der varede fra 1983-2005, skønnes det, at mindst 20.000 drenge i alderen 7-17 år blev adskilt fra deres familier. Mange blev trænet som børnesoldater. Internationale hjælpeorganisationer kaldte dem *lost boys* – de fortabte drenge fra Sudan. En del blev siden genbosat i USA og Australien. De sudanesiske drenge betragtes i dag som nogle af verdens mest traumatiserede krigsbørn.

Reath fortæller, at han senere blev overført til en anden flygtningelejr, hvor han havde en moster. Men mosteren rejste videre, og snart var han igen alene.

– Derefter kom jeg til en lejr i Dhimma. Her blev drengene delt op i familier. I min familie var vi fire drenge, der kom fra samme område i Sydsudan. Vi lavede mad sammen og passede på hinanden. I november 2001 blev vi alle fire udvalgt til at komme til Danmark gennem UNHCR. De valgte dem i den værste situation. Vi kendte ikke noget til Danmark. Vi tænkte, at

I november var det 11 år siden, at Reath Muthiang kom til Danmark fra en FN-flygtningelejr i Etiopien. Han kom alene. Hvor gammel han var, ved han ikke med bestemthed. I UNHCR's papirer står der, at han var 12 år. Det var den alder, han fik i flygtningelejren. Reath er født i en kristen landsby i Sydsudan under borgerkrigen, der startede i 1983 og kostede over 2,5 millioner sudanesiske liv. Da han var 8 år, blev familiens landsby angrebet af regeringsstyrker. Under flugten blev han adskilt fra sin familie. Han har ikke set dem siden.

i Danmark kunne vi lære engelsk og gå i skole, så vi kunne tage tilbage og genopbygge vores land.

Dansk hverdag

De fire drenge, der i dag betragter hinanden som brødre, blev placeret i en lejlighed i Gram i Sønderjylland. Den ældste var 19 år. Sammen med en af de andre drenge begyndte Reath i den lokale kommuneskole.

– Folk fra kommunen kom og vækkede os om morgenen, så vi kom op og i skole. De lavede også mad til os, og nogle gange var de så søde at lave en madpakke til mig, fortæller Reath.

Men selv om drengene fik hjælp til de praktiske gøremål, havde de svært ved at klare overgangen fra en afrikansk flygtningelejr til en dansk hverdag.

– De første år i Danmark var det meget svært. Vi skulle starte helt forfra. Det var som at blive født igen som 12-årig. Vi havde aldrig haft en barndom. Vi kendte kun krigen. Når man har en barndom, kan man fortælle om noget godt, man har oplevet. Det kan jeg ikke. Vi sudanesiske drenge har ikke været heldige.

– Danskerne prøvede at hjælpe os, men jeg kom med så mange ting i mit hoved, at jeg ikke kunne høre. Jeg var i min egen verden. Jeg savnede min familie meget. Alle mine danske venner havde en familie. Min verden begyndte at gå under. Der gik seks-syv år, før jeg begyndte at få styr på mit liv.

Kristen efterskole

Et ophold på en kristen efterskole blev et vendepunkt for Reath. På skolen blev han mødt med positive forventninger og spurgt, hvad han var god til. Han begyndte at spille basketball og rappede til skolens musical. Lidt efter lidt genvandt han livslysten og troen på fremtiden. Han fortsatte på VUC og fik arbejde på et plejecenter. I juni i år blev han færdig som social- og sundhedshjælper.

– Jeg prøver stadig at finde mig selv. Jeg har mistet alt, hvad man kan miste. Jeg er ikke bange for at miste mere. I dag har jeg ikke

flere tårer. Jeg har brugt det hele. Det er ikke fordi jeg synes, det er sejt at fortælle. Men det er smertestillende. I begyndelsen ville jeg bare glemme. I dag ved jeg, at min historie er vigtig, forklarer Reath.

For fire år siden fik han kontakt med sin mor og sine søstre, der overlevede borgerkrigen. De bor i dag i en flygtningelejr i Kenya. Han ved også, at en søster bor i Australien sammen med en onkel.

– Det betyder meget for mig at vide, at jeg har familie, selv om jeg ikke har set dem i mange år. Der er nogen, der forventer noget af mig. Jeg sender penge til min mor, og en dag håber jeg at få råd til besøge dem.

Sudanmark

For to år siden startede Reath sammen med nogle venner foreningen *Sudanmark*, som har til formål at samle ind til hjælpeprojekter i Sydsudan og fremme unge sudanesiske integration i Danmark.

– Vi vil gerne fortælle vores historie, så folk bedre kan forstå, hvordan det er at være flygtning. Derfor tager vi ud og holder foredrag. Samtidig vil vi hjælpe vores land og fremme demokratisk udvikling.

– Selv om jeg i dag nok er 40 procent dansker, er jeg stadig 60 procent sydsudanesiske. Det er vigtigt at balancere sin identitet. Jeg har lært, at man skal stå ved sin baggrund for at klare at komme til et nyt land.

Prøver at tilgive

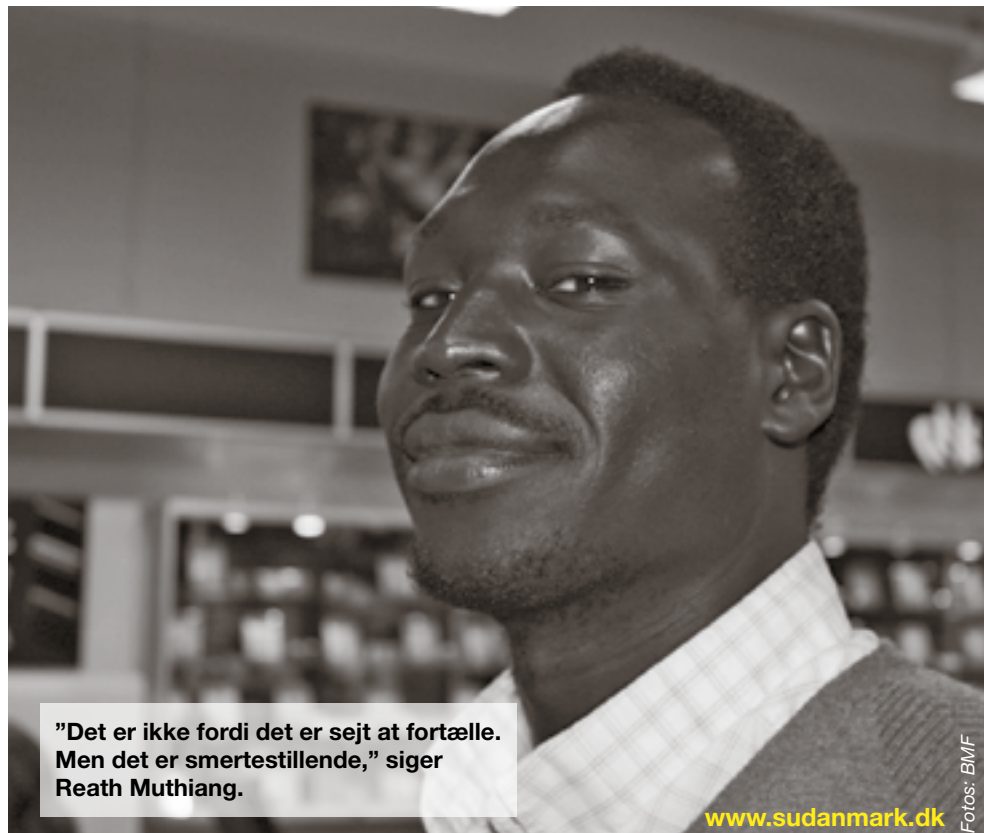
I dag er Reath i gang med en bacheloruddannelse i kommunikation, kultur og kristendom på Diakonhøj-skolen i Århus. Uddannelsen er fireårig og udbydes af VIA University College.

– Det er vigtigt for mig at få en uddannelse, hvor jeg kan gøre en forskel for andre mennesker, hvad enten det er i Danmark eller i mit hjemland. Jeg har lært at tilgive dem, der er skyld i det, der er sket i mit land. Krig løser ikke noget. Når du slår andre, får du selv ondt i hånden. Jeg prøver også at tilgive mig selv. Min kristne tro hjælper mig. Når man tilgiver, får man det bedre. Hvis vi kommer til Gud med alle vores problemer, har han en måde at hjælpe os på. Der er en, som er større end os selv, hvor vi kan lægge vores bekymringer. Det er stort. Gud giver mig ro i mit liv.

BMF

“Jeg har mistet alt, hvad der kan mistes. Jeg er ikke bange for at miste mere.”

Reath Muthiang

”Det er ikke fordi det er sejt at fortælle. Men det er smertestillende,” siger Reath Muthiang.

www.sudanmark.dk

Fotos: BMF

Støt Tværkulturelt Center

BLIV FAST BIDRAGSYDER OG GØR EN FORSKEL

Grundet færre offentlige tilskud beder vi om en ekstra gave.

Gaver til Tværkulturelt Center er med til at give

nydanskere en stemme og bære Centrets arbejde.

Hjertelig tak • Merci • Shukran • Thank you

Gaver er fradragsberettigede.

Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231 · Giro 770 – 7231

En åben dør

Nigeriansk teologs råd til folkekirken: Glem ikke gæstfriheden

Clement Dachet er født nær storbyen Jos i det centrale Nigeria. Hans far praktiserede traditionel afrikansk religion, mens moren var kristen og tog de tre børn med i kirke hver søndag. Faren var soldat og forlod tidligt familien. Fire brødre døde som små, og Clement Dachet måtte tidligt hjælpe med at forsørge sin mor og sine søstre. Det gav huller i skolegangen. Men den 38-årige teolog, der i dag er ved at færdiggøre en masteruddannelse ved Århus Universitet, har siden indhentet det forsømte.

– Min baggrund har givet mig forståelse for mange ting i livet. Egentlig ville jeg læse medicin. Men da jeg som 16-årig oplevede en personlig identitetskrise, var kirken det eneste sted, hvor jeg kunne gå hen og få hjælp og støtte. Derfor besluttede jeg, at jeg ville arbejde i kirken. Senere fandt jeg ud af, at jeg ville læse teologi, så jeg kunne blive præst.

Det var som præst i Den Evangeliske Kirke i Vestafrika, at han mødte sin danske kone Louise, der var udsendt som volontør for det folkekirkelige missionselskab Mission Afrika. Hun arbejdede blandt gadebørn i et projekt, der var tilknyttet den menighed, hvor Clement var præst.

– Efter at hun var rejst hjem, holdt vi kontakt. Da jeg senere kom til Schweiz for at arbejde for en kristen organisation, besøgte jeg hende. Det blev til flere besøg, og i 2008 blev vi gift. Så jeg kom til Danmark gennem familiesammenføring, fortæller Clement Dachet, der efter et år blev ansat i Mission Afrika som koordinator.

Kristne værdier

Han fortæller om sit møde med det danske samfund og dansk kirkeliv:

– Det første indtryk var blandet. Jeg blev positivt overrasket over at se, hvordan kristendommen har sat tydelige spor i det danske samfund i form af støtte til udviklingslande, et socialt sikkerhedsnet for de svageste og en forholdsvis åben udlændingepolitik. Det imponerede mig. Danmark er et land, hvor det enkelte menneske har værdi. Biler holder tilbage for fodgængere, læger lytter til deres patienter, og ældre på plejehjem behandles med respekt. Den protestantiske arbejdsetik gjorde også indtryk på mig. Arbejde betragtes som noget positivt, hvor den enkelte bidrager til fællesskabet. Danskerne stoler på hinanden. Det er ikke nødvendigt at kende de rigtige personer for at få sin ret.

– Men der var også en anden side. Selv om jeg tydeligt kunne se de underliggende kristne værdier i det danske samfund, så jeg ikke mange danskere i kirkerne. De fleste var ældre mennesker. Jeg husker en gudstjeneste, hvor der kun var syv personer i kirken. Jeg savnede det kirkelige liv og engagement, jeg var vant til hjemmefra. I Nigeria havde jeg været præst for en menighed med over tusind mennesker. I Afrika har vi også vores udfordringer, men

Det stod ikke skrevet nogen steder, at den 38-årige venligt smilende nigerianer, der er mødt op til interview på en travl café i Århus, skulle være teolog og præst. Ej heller at han en dag ville blive brobygger mellem dansk og afrikansk kirkeliv. Til daglig er Clement Dachet koordinator for kirke og kulturelle relationer i det folkekirkelige missionselskab Mission Afrika og bor i Brabrand med sin familie – sin danske kone Louise og parrets to børn. På Tværkulturelt Centers konference i Århus for nylig holdt han oplæg om dansk kirkeliv – set med afrikanske øjne.

kirken er stadig ung. Afrikansk kristendom er varm og sprudlende. I Danmark fik jeg en følelse af, at kirken var døende. Var der en generation til at tage over?

I dag erkender han, at virkeligheden er mere sammensat, end han dengang var klar over.

– Jeg har fået større forståelse for mange ting. Jeg har mødt hundredvis af danske unge på kristne lejre. Jeg kender valgmenigheder, hvor der er masser af unge, og jeg har besøgt folkekirker, der er fulde hver søndag. Dansk kirkeliv er ikke kun en dårlig nyhed.

Privat kristentro

Den nigerianske teolog reflekterer over spændingen mellem danskernes private kristentro og afrikansk kristendom, der gennemsyrrer det offentlige rum. Hvad med den personlige tro? Hører den til i det offentlige rum?

– Ja, troen er en naturlig ting også i det fælles rum. I Danmark har jeg lagt mærke til, at mange taler åbent om andre religioner som islam og buddhisme, men de oplever det pinligt at

tale om den kristne tro!

Han bemærker med et skævt smil, at mange danskere er hurtige til at sætte etiketter på andres kristendom.

– Det har overrasket mig at opdage, hvor store spændinger, der er mellem forskellige kirkelige grupperinger i Danmark. Hvis man taler meget om tro, siger folk: Nå, du er Indre Mission! Hvis man taler om andre ting end tro, bliver man sat i en anden bås. Det tror jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt.

"Afrikanere er gode til inkluderende fællesskaber. Det er let at blive ven med en afrikaner," siger Clement Dachet.

Foto: BMF

Andre forventninger

Clement Dachet har stor forståelse for, at afrikanere og andre migranter starter deres egne menigheder i Danmark. Men han advarer mod at gøre det til normen.

– En migrantmenighed bliver let isoleret. Dermed kan menigheden ikke være med til at præge det omgivende samfund. Jeg kan sagtens forstå, at afrikanere har det svært med folkekirken. De fleste kommer med helt andre forventninger om kirken som et socialt mødested, hvor man med det samme bliver budt velkommen og får nye venner. I en dansk kirke kan det tage lang tid at få kontakt. Mange danskere går ikke bare hen og taler med nogen, de ikke kender. Når jeg kommer ud og holder foredrag i en kirke, er det anderledes. Så vil folk gerne snakke. Men hvis ingen kender mig, er det ikke sikkert, at nogen siger et ord til mig.

– Selv om Danmark stadig er et meget homogent land, tror jeg, at folkekirken kunne blive inspireret og beriget, hvis man blev bedret til at vise gæstfrihed og byde nye velkommen. Gæstfrihed er en helt central værdi i kristendommen. Når man åbner døren for fremmede, sker der noget. Man får selv noget igen.

– Når kristendommen er en del af kulturen som i Danmark, er der fare for, at man glemmer at spørge, hvilken rolle den kristne tro spiller i ens eget liv. Det er vigtigt at huske, at sekulær humanisme ikke er kristendom, og at Bibelen ikke bare er en bog blandt mange, men den bog, kristne bygger deres liv på.

Afrikanere og folkekirken

Han ser meget gerne, at flere afrikanere bliver en del af dansk kirkeliv, og spørger retorisk, hvorfor der ikke er flere afrikanere i folkekirken:

– Det er en udfordring for os afrikanere, som vi ikke kan sidde overhørig. Vi må lære at integrere os. Hvis vi antager, at folkekirken er død, bygger vi blot flere mure mellem os. Det er ikke vejen frem.

– Afrikanske kristne har meget at bidrage med. Mange brænder for at sprede det kristne budskab og kan være med til at bringe vækkelse. Afrikanere har stor forståelse for bønnens betydning og er gode til skabe inkluderende fællesskaber. Det er let at blive venner med en afrikaner. Hvis vi bliver bedre til at integrere os med danske kristne, har vi mulighed for både at opmuntre, udfordre og inspirere folkekirken. En mangfoldig kirke er en stærk kirke.

BMF

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

JULEKORT

Flygtningebørn tegner
Nydanske kunstnerkort

3 kort: 10 kr.

Flere kort: se www.tværkulturelt-center.dk

Emile Djonga (41) er politisk flygtning fra borgerkrigen i Congo og uddannet sygeplejerske. Han kom til Danmark som asylansøger for tre år siden og fik asyl efter fire måneder. I dag bor han i Haderslev, hvor han er i praktik på et plejecenter og snart afslutter sprogskolen. Her fortæller han sin personlige historie om en congolesisk flygtnings møde med Danmark, dansk kultur og kirkeliv.

Fra Congo til Haderslev

En personlig beretning om kulturmøde, ensomhed og fællesskab

Foto: BMF

Der er gået over tre år, siden jeg kom til Danmark. Jeg er integreret? Måske. Jeg har lært, at sproget er nøglen til det danske samfund. Hvis du har sproget, har du alle muligheder. Alle døre er åbne. I dag taler jeg dansk. Jeg læser en dansk avis hver dag og kan forklare mig i telefonen på dansk. Jeg har danske venner og kommer i en dansk menighed. Måske har jeg fundet nøglen. Men der mangler stadig noget meget vigtigt: Min familie.

Jeg er gift og har seks børn. Tre drenge og tre piger. Den ældste er 20 år. Den yngste er 7 år. Men jeg har mistet kontakten med min kone og mine seks dejlige børn. Jeg ved ikke, hvor de er. Derfor bor jeg alene i Danmark. I dag kan jeg tale om det uden at græde. Det kunne jeg ikke for to år siden.

Jeg har svært ved at forestille mig fremtiden. Hver dag tænker jeg på min familie. Når jeg sidder og laver lektier, mister jeg pludselig koncentrationen og begynder at græde. Hvis bare jeg kunne høre min kones stemme igen og mine børns latter. Tre år er uendelig lang tid.

Jeg har efterlyst min familie gennem Røde Kors og har gjort alt, hvad jeg kan. Nu kan jeg kun vente og håbe og bede. Hver dag beder jeg Gud hjælpe min familie. Måske vil Gud, at jeg skal lære at kaste alle mine bekymringer på ham.

I Danmark skal jeg begynde mit arbejdsliv forfra og tage en ny uddannelse. I Congo havde jeg tre jobs. Jeg var rådgiver for Sundhedsstyrelsen, arbejdede som oversygeplejerske på et hospital og underviste på en sygeplejerskole. Men under krigen mistede jeg alle mine papirer. Nu har jeg besluttet at læse til social- og sundhedshjælper. Derefter kan jeg blive assistent. Og så måske sygeplejerske.

Hele mit liv har jeg arbejdet for at redde mennesker. I Congo har et af de dårligste sundhedssystemer i verden. Under 10 procent af befolkningen har en sundhedsforsikring. Kun en fjerdedel har råd til at blive behandlet på et hospital.

Op til præsidentvalget i 2006 støttede jeg et politisk

parti, der ville indføre sundhedsforsikring for alle. Hvis mit parti vandt, kunne jeg få et rigtig godt job og være med til at gennemføre en reform, der kunne redde mange menneskeliv. Men vi tabte. På det tidspunkt var der krig mellem regeringen og oprørere i mit område. Som sygeplejerske var det min opgave at behandle alle sårede – både regeringssoldater og oprørere. Vi måtte ikke diskriminere. Men regeringen ville ikke have, at jeg behandlede dens fjender. De forlangte, at jeg skulle slå nogle patienter ihjel med indsprøjtninger.

Jeg nægtede. Jeg er kristen og kan ikke tage liv.

Når der er krig, er det farligt for alle, der har problemer med regeringen. Jeg fik mange trusler. En dag kom krigen til vores by. Jeg var på hospitalet, da regeringssoldater kom ind og spurgte efter mig. De fik øje på

en mand, der lignede mig. De skød og dræbte ham på stedet. Det lykkedes mig at løbe væk. Jeg løb hen til min kones arbejdsplads, men hun var der ikke. Børnene var ikke i deres skole. Alle var væk. Jeg forsøgte at komme hjem, men regeringssoldater havde sat ild til mit hus og søgte efter mig. Jeg flygtede over grænsen til Burundi. I seks måneder ledte jeg efter min familie. Men ingen havde set dem. Samtidig blev det stadig farligere for mig.

I Congo havde jeg arbejdet som rådgiver for en international organisation. De hjalp mig ud af landet og tog mig med til Danmark. Her afleverede de mig i Sandholmløjren og sagde, at jeg skulle søge asyl.

Jeg var heldig. Efter fire måneder, først i Sandholmløjren og derefter på et center i Sigerslev, fik jeg asyl og blev sendt til Haderslev. Det var den 29. december 2009. Der var sne overalt. Det var koldt. Jeg vidste ikke, hvordan man bruger en radiator. Jeg kom fra Congo, hvor der er 35 graders varme. Hvor solen altid varmer jorden, når den skinner. I Danmark er det meget koldt om vinteren, selv om solen skinner. Jeg sad i min tomme lejlighed og frøs. Jeg var alene. Der var helt stille i min lejlighed. I Congo boede vi i et stort hus sammen med min mor og mine søstre. Børnene løb ind og ud med deres venner. Der var altid mange mennesker, støj og stemmer i mit hus.

Jeg kom fra et land, hvor man taler tre sprog, hvis man har gået i skole: fransk, et af fire nationale sprog og et af over 350 etniske sprog. I Danmark taler man kun ét sprog – dansk. "Du skal lære dansk," sagde de til mig på sprogskolen. Men alle danskere var langt fra mig. Det er vigtigt at gå på sprogskole, men det

er endnu vigtigere at kunne bruge sproget sammen med danskere.

Jeg kom fra et land, hvor vi spiser afrikansk mad. I Danmark spiser man dansk mad. Men dansk mad skal tilberedes. Hvordan blander man ingredienserne? Ingen viste mig, hvordan man laver sund dansk mad.

Jeg kom fra et land, hvor vi har masser af tid. Tiden er noget, der kommer. I Danmark siger de: Tiden løber! Derfor er den en værdifuld ressource, som man skal spare på. Jeg lærte at planlægge og altid komme til aftalt tid – også når det regner.

Jeg kom fra et land, hvor naboer kommer ud og spørger, hvordan det går. Hver dag. I Danmark må man ikke blande sig. Men hvordan kan danskerne vide, om jeg er en god eller dårlig nabo, hvis de ikke kender mig?

Jeg tænkte meget over mit liv. Jeg var ensom. Det var som om jeg levede på en øde ø. Jeg følte mig overflødig og hjælpeløs. I Congo gik jeg i kirke hver morgen, inden jeg tog på arbejde. I Danmark prøvede jeg at gå i kirke. Men sproget var en stor barriere. Jeg taler fransk og ikke engelsk. Ikke mange danskere taler fransk. Selv i kirken følte jeg mig meget ensom.

Efter seks måneder bankede det på min dør. To danskere fra kirken kom ind og satte sig i min stue. De prøvede at forstå mig, selv om jeg kun talte lidt dansk. Vi snakkede og drak kaffe. De inviterede mig til kulturmødeaften og middag på tværs og tilbød mig en venskabsfamilie. Den dag blev jeg reddet fra min øde ø. Det var som at komme fra mørke til lys.

Jeg kom med i en bibelstudiegruppe, hvor vi mødes hos danske familier i deres hjem. De kommer og henter

mig hver gang. At læse Bibelen sammen med danskere er som en øvelse i læseforståelse på sprogskolen. Jeg lærer rigtig meget.

Kristentro er noget,

jeg er vokset op i. Bibelen har formet mine værdier. Fra jeg var helt lille har jeg lært at opføre mig ordentligt og være en god nabo og samfundsborger. Hvis jeg ikke havde haft min kristne tro, ved jeg ikke, hvor jeg havde været i dag.

Fællesskab betyder meget for mig. Min venskabsfamilie har lært mig en masse ting – hvordan man laver dansk mad og bager en kage, hvordan maskiner og apparater virker, og hvornår de skal bruges. Men det bedste er, at jeg i dag har mennesker at være sammen med i weekenden. Min venskabsfamilie er blevet som en engel, der hjælper mig, når mine vinger har glemt, hvordan de skal flyve.

Fortalt til BMF

“ Jeg har svært ved at forestille mig fremtiden. Hver dag tænker jeg på min familie.

Emile Djonga

“ Min venskabsfamilie er som en engel, der hjælper mig, når mine vinger har glemt at flyve.

Emile Djonga

Nyt om navne

Tidligere børnekonsulent **Else Wiwe**, Haderslev, er ansat som tværkulturel konsulent i Luthersk Mission. Hun er 55 år og uddannet sygeplejerske og jordemoder. Fra 1985-2001 var hun udsendt til Tanzania og taler stadig swahili. Blandt kommende arbejdsopgaver er udbygning af venskabskontaktdordning og samarbejde med kommuner.

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B)
		Etiopisk-ortodoks menighed, Matthæusskirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315
		Mission for Nations Int. Ministry, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944, tacedet@yahoo.com
Amharisk/tigrinya	Århus	Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693
Arabisks/assyrisk	Århus	Etiopisk-Etrentask menighed, Citykirken, Helen Kibreb, tlf. 6193 1133, heliki@gmail.com (P)
	Brønderslev	Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shalo Yokhena, tlf. 6047 1831 (P)
	København	Arabisks menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175
	Tåstrup/Kbh.	Arabisks menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nail Afstafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk
	Aalborg	Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Thordal, tlf. 3250 5582 / Samuels Kirke, A. Samir, tlf. 2765 8138
Armensk	København	Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk
	Odense	Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5562, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375
	Århus	Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582
Assyrisk	Århus/andre byer	Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Upsala), tlf. +0046 70 667 4882
		Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189
Burmesisk	Bramming, Farsø, Langeland, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667	
Burmesisk/Chin	Esbjerg, Fåborg, Nørager/Thisted, Odense, Ribe, Ringø, Rønne, Søby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990	
	Olгод	Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089
Dansk	Amager	International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 6070 1240
(da./eng.)	Birkero	Nordvanggård, Søster Neophita Marter, tlf. 4581 0096 (K)
	Haderslev	The House United (multietnisk menighed), Aktivitetshuset, Poul Erik Gildhoff, tlf. 3211 2611 / 6011 5011
	Odense	Folkelirkens Tværkulturelle Samarbejde, Jesper Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 (F)
Engelsk	Albertslund	eller 2423 7446. <i>Gudstj. i Domkirken 1. og 3. lørdag i hver måned kl. 18 med fællesspisning</i>
	Avedøre	Opstandelseskirken, Carsten Mørch, tlf. 2620 2624 (F) <i>Eng. gudstj. d. 9. dec., 20. jan. og 17. feb.</i>
	Esbjerg	God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909
	Herlev	Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaaf, tlf. 7512 1027 (F)
	Hillerød	Vor Frue Kirke, pater Carroll Parker, tlf. 4494 7678 (K)
	Horsens	Ulloerød Kirke, Torben Ebbesen, tlf. 2042 2562 (F) <i>Int. gudstj. d. 24. jan. og 21. feb. kl. 19.30</i>
	Hvidovre	Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversæt.)</i>
	Kolding	Int. City Baptist Church, Broholm Kirke, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 (B)
	København	Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl. 13</i>
(eng./farsi)		Advantikirken, Lars Bo Sørensen, tlf. 4656 5102 (A)
		Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Odoro, tlf. 3131 8805
		Apostelkirken, indvanderpræst Niels Nymann Eriksen, tlf. 2348 0481 (F) <i>(oversættelse)</i>
		Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B)
		Christian Center, Pinsekirken, pastor Javan Junior, tlf. 4010 9051 (P)
		Christian Love Fellowship, Hendriksholm Kirke, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646
		Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202
		Come all ye Church, Bethesda, Lyere Igobogo, tlf. 4220 4600
		Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376
		Copenhagen Miracle Church (ugandesisk), Bavnehøj Kirke, Daniel Musoke, tlf. 2713 9548
		Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osiat, tlf. 3531 0328 (P)
		Gospel Church International, Ansgars Kirke, Stan McCuie, tlf. 3322 6267
		Great Communion Ministries International, Odumade Adebola Oluwatosin Enoch, Sindshvile
		Helligåndskirken, natkirkepræst Mikkel Vale, tlf. 3051 9943 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i>
		International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 7133 2096
		International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Rentner, tlf. 3962 4785, <i>Sund. at 10.30</i>
		International Christian Community, Fredens Kirke, Samuella Wu-Mette, tlf. 2623 5211
		International Hebrew Christian Centre, pastor James Commey, tlf. 3262 9664
	Kbh./Århus	Jesus Centre. Adebaye Olushola, tlf. 2834 4497
	Kbh./Odense	Jesus Is Lord Church, Alhelgens Kirke, Precy Soltes Ofori, tlf. 5037 2435, jildenmark@yahoo.com
		Jerusalemkirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 3332 9656 / 2647 2608 (M)
		Kingos Kirke, Arne Kappelgaard, tlf. 3583 5126, (F) <i>Int. gudstj. d. 26. dec., 20. jan. og 7. feb. kl. 14.30</i>
		Kristuskirken, Første International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B)
		Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Mgonja, tlf. 2685 5969
		Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3940 5004 / 8232 5527 (F)
		Sakramentskirken, pater Carroll Parker, tlf. 3125 5996 (K)
		Sankt Annæ Kirke, pater Joe Toms Jopsey, tlf. 3286 0729 (K)
		St. Alban's Anglican Church, archdeacon Jonathan Lloyd, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i>
		The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Apostelkirken, Frederic Nwohia, tlf. 3116 7781
		Truth and Grace Ministry, Bethesda, Cyril David Amadi, tlf. 4231 2844
		Victory Chapel (nigeriansk), Bavnehøj Kirke, Ola Jones, tlf. 2098 5401
		Yeshua Church International (YCIN), Patricia Latham, patricialatham@live.dk
Lyngby		Baptistkirken, Gunnar Larsson, tlf. 2729 4920 (B)
		Skt. Knud Lavard Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K)
		Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 4588 9695
Randers		KirkeCentret, pastor Jack W. Jensen, tlf. 3510 0494
Vejle		Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Thønestøse Habyarimana, tlf. 2784 5023
Aalborg/Hjørring/Pandrup		International International menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap)
		International Christian Fellowship, Bethelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B)
		Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K)
Åbyhøj		Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl. 10.30</i>
Århus		Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F), <i>Int. gudst</i>

Dansk	København	Kong Haakon Kirke, pastor Magne Hoem, tlf. 3257 1103 (L)
Polsk	Esbjerg (Haderslev)	Sønderborg/Skt. Nikolaj Kirke, Jan Zaleski, tlf. 2129 1161 (K)
	Helsingør (Herning)	Horsens) Sankt Vincent Kirke, pater Wienczyslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K)
	København (Brønshøj)	Taastrup): Sankt Annæ Kirke, pastor Leszek Kapusta, tlf. 3286 0724 (K)
	Nykøbing F.	Pater Julian Bodnar, tlf. 5572 0985 (K)
	Odense	Skt. Albani Kirke, Jan Marukowski, tlf. 6088 9372 (K)
Rumænsk	Aalborg/Århus	Pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K)
	København	Kristuskirken, Gabriela Nistor, tlf. 6126 0155 (B)
		Rumænsk-ortodoks menighed, Mariakirken, Michael Radu, tlf. +46 4013 4654
	Odense, Roskilde	Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Homicar, tlf. 5265 1703
	Ørdrup	Skt. Andreas Kirke, rumænsk-ortodoks menighed, Fr. Avraam, tlf. 5360 8218
	Sønderborg	Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Iacob, tlf. 2796 7869
	Århus	Rumænsk-ortodoks menighed, Vor Frue Kirke, Juliana Samsing, tlf. 8616 7119
Russisk	København	Københavns Kulturcenter, Adrass Maksims, tlf. 2734 8794 (P)
Rus./Kirkeslav./Da.	Hobro	Russisk-ortodoks menighed, Jevgenia Norhoj, tlf. 2624 1067
	København	Hellige Savor Ortodokse Menighed, Samuels Kirke, Emilijan Otac, tlf. 2182 1842
Kirkeslavonsk	København	Skt. Alexander Nevskijs Ortodokse Kirke, Serguei Plekhov, tlf. 3313 6046
		Somandskirken, russisk-ortodoks menighed, Sergij Bondaev, www.orthodoxy.dk
Serbisk	Brønderslev	Baptistkirken, Benjamin Nadi, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (B)
	København	Blågårds Kirke, Zoran Ivanovic, tlf. 2245 9459 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
	Odense	Sct. Hans Kirke, Vera Kulic, tlf. 2646 0074 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
	Silkeborg	Alderslyst Kirke, Zijan Kulic, tlf. 8681 5468 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304
Spansk/Portugisisk	København	Iglesia Latina de Copenhagen, Marcelo Mora (spansk), tlf. 3011 1233
		Solange Oliveira (portugisisk) fofasolange@hotmail.com
		Kristuskirken, Digna Fernandez, tlf. 3331 0941 (B)
		Pinskekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P)
Svensk	Kbh./Fredericia	Mari Gonchoroski (portugisisk), tlf. 2559 2932 / Gert Røstrøm, tlf. 7620 0252
Swahili/Dansk	Århus	Vor Frue Kirke, Bernardo Petrin, tlf. 8730 7044 (K)
	København	Svenska Gustafskyrkan, Per Lidbeck, tlf. 3315 5458 (L)
	Løgstør	International menighed, Løgstør Frikirke, Masoudi Herman, tlf. 7215 7354
	Skanderborg	Internationalt Evangelisk Menighed, IM missionshus, pastor Pierre Birunga, tlf. 7143 8278
Swahili/Eng.	Holstebro	Int. Chr. Fellowship (congolesisk), IM missionshus, M. Sigala, tlf. 9741 3717 / 5123 5862
Tamilsk	Fredericia, Frederikshavn, Grindsted, Herning, Holstebro, Horsens, Kolding, Løngvig, Næstved, Randers, Svendborg, Vejle, Aaberraa, Aalborg, Århus: Pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 / 2088 5284 (K)	
	Fredericia	Apostols Kirke, Prinsntans Mathews, tlf. 7594 1150 (Ap)
	Grindsted	Vestermærkskirken, Savarimuthu Antonpillai, tlf. 5810 4278 (Miss.forb.)
	Herning	Smyrna Tamil Church, pastor Jeyarajan Vyrapillai, tlf. 9721 5023 / 2342 9987
	Herlev, Holbæk	Enok Aruthavaraj, tlf. 4916 3345 (B)
	Holstebro	Baptistkirken, Sudhakaran Kathiresu, tlf. 9740 6369 / 2695 1014
	Løngvig	Hellig Kors Kirke, Duc Than Tran, tlf. 2960 0338 (K)
	Odense/Svendborg	Tamilsk Baptistmenighed, John Balasubramanian, tlf. 6221 8109 (B)
	Sønderborg	Apostols Kirke, Nava Arumugam, tlf. 7465 3941, eller Linel Chachi, tlf. 7444 0969
Thai	København	Kulturhuset, Drejervej, June Sikhani, tlf. 6136 1339
Tysk	København	Sankt Augustins Kirke, tlf. 3355 6080 (K) / Sankt Petri, sogneprest Markus Löwe, tlf. 3313 3834 (F)
		Tysk Reformert Kirke, pastor Axel Bargheer, tlf. 3313 8753
	Sønderjylland	Nordslesvigske menigheder, kontakt pastor Sylvia Laue, tlf. 7465 1834 (L)
		Tyske gudstj. i danske folkekirker: Christa Hansen, Haderslev Domkirke, tlf. 7452 3655
Ukrainsk	København/Vejle	Sankt Ansgar Kirke/Sct. Norberts Kirke, pater Vasyi Tykhovych, tlf. 2085 3958 (K)
Urdu	København	Pakistansk Kristen Menighed, Ansgars Kirke, Ronald Benson, tlf. 2824 7979
Vietnamesisk	Fyn/Jylland	Ngog Tuyen Nguyen, tlf. 6221 0542 (K) / Mange byer, Minh Quang Nguyen, tlf. 5132 8896 (K)
	Lynby	Sankt Knud Lavard Kirke, pater Chau Chu Huy, tlf. 3990 5727 (K)
	Odense	Odense Baptistmenighed, Noh Dieu, tlf. 2132 4652 (B)
	Slagelse	Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed, pastor Huynh Dieu, tlf. 3512 9510
(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthers kirke (M) Metodistkirken (P) Pinskekirken		
Bibelkredse m.m.		
Engelsk	Holstebro	Anne Marie Dørken Laursen, tlf. 9741 4037
	Silkeborg	Shane McGregor, tlf. 5164 6414
	Viborg	International menighed, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186
Færorisk	København	Eliaskirken, Magni Højgaard, tlf. 3288 6818
Middage på tværs		
Ebeltoft	Det Internationale Hjørne, Kirsten Trollegaard Jørgensen, tlf. 8636 2511	
Esbjerg	Pinskekirken, Atula Masa, tlf. 4167 5662 / 7512 0100 (kirken)	
Haderslev	Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945	
Herning	Luthersk Mission, Børge Pedersen, tlf. 9712 3994	
Hillørd	Luthersk Mission, Birgitte Nielsen, tlf. 4087 3182	
Hirtshals	Hirtshals Kirke, Ole Vallson, tlf. 2752 0369	
Hjørring	Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090	
Holstebro	Luthersk Mission, Inge Margrethe Jacobsen, tlf. 9746 1929	
København	Nørrelandskirken, Marianne Skjølstrup tlf. 9742 2686, tværkulturel aften én lørdag i md. Torsdag d. 20. dec. kl. 17.30: Julefest, IKC, Bethesda, Romersgade 17, 1362 Kbh. K Fredag d. 4. jan. kl. 17.30: Internationalt helligtrekongers buffet og gudstj., Københavns Domkirke Fredag d. 1. feb. kl. 17.30: International aften, Tegenso Kirke	
	Luthersk Mission og Højnæskirken, Yvonne Solgaard, tlf. 2337 3077	
Rødovre		
Silkeborg	Silkeborg Kirke, Karen Andersen, tlf. 8681 1521	
Skjern	Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 4054 2099	
Toftlund	Luthersk Mission, Moller Schmidt, tlf. 7483 1114	
Videbæk	Luthersk Mission, Villy Jul Mikkelsen, tlf. 9717 2403	
Aalborg	Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975	
Århus	Christianskirken og Østens Assyriske Kirke, Jens Jul Jacobsen, tlf. 8614 1212	
	Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671	
Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde		
Café Cadeau	Frederiksberg	Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Folkekirkens Migrantarbejde	Odense/Fyns Stift	Sct. Hans Kirke, Massoud Fouourozandeh, tlf. 6612 4388/4053 2523
Folkekirkens Tværkulturelle Center	Ribe Stift	Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2757 4864
Folkekirkens Tv. Samarb. (FCS)	Odense	Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 / 2423 7446
Holstebrokirkenes Flygtningearbejde	Holstebro	Sognemedhjælper Marianne Skjølstrup, tlf. 9742 2686
Internationale Afteer	Gellerup	Sognemedhjælper Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800
Internationalt Kristent Center (IKC)	København	Dansk- og eng.undervisning m.m., Anders Graversen, tlf. 3332 5939
	Århus	Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988
Int. Students Christian Fellowship	Cph., Århus, Aalb.	Odense KFS, tlf. 3543 8282
Kalejdaskob	København	Frelsens Hær, Thorsgade 48A, Helle Fik, tlf. 3585 0087
Kirkens Korshær	København	Inger Marie Warncke, tlf. 3581 2880
KIT	København	Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016
Kolding International Congregation (KIC)	Kolding	Tværkulturel sognemedhj., Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 2094 4849
Kulturcaféen	Brande	Ellen Andersen, tlf. 9718 7132
Kultur Event	Haderslev	KFUMs Soldaterhjem, Poul Erik Gildhøff, tlf. 3211 2611/ 6011 5011
Kvinder møder kvinder	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Elsebeth Fischer-Nielsen, tlf. 3054 1066
Kvinder møder kvinder	Kbh.	Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 3535 0028
Kvinder på tværs	Albertslund	Opstandelseskirken, Rozina Ifiti, tlf. 5035 4348
Kvindeligt Voksenarbejde	Herning	Anna Thise Pedersen, tlf. 9712 4137
Lørdage på tværs	Ølstykke	Fælleskirken, tlf. 7026 5350 (M)
Mandeklub	Esbjerg	Aktivitetsklub og styrketræning for mænd, Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087
Mødestedet Vesterbro	København	Thyra Smidt, tlf. 3321 2703
Mødested Aamager	Aamager	Ellen Gylling, tlf. 8232 5527, og Jens Lind Bønding, tlf. 2360 2557(F)
Sport på tværs	Skjern	Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186

TIL KALENDEREN

Lysgudstjeneste
for verdens flygtninge
Københavns Domkirke
søndag d. 4. december kl.

**International Christmas
Carol Service**
*Fredens Kirke, Østerbro,
torsdag d. 13. dec. kl. 17*

**International
Helligtrekongergudstjeneste**
Københavns Domkirke, fredag d. 4. januar kl. 17.30

**Forårskonference
og repræsentantskabsmøde**
*Hovedtaler: Colin Chapman, tidl. Beiruts
København d. 15.-16. marts 2013*

Tværkulturelt Center · tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk

**Inspirations-
Dage for
migrantpræster**
*Hovedtaler:
John Perumbalath,
MA, MTh, PhD
Middelfart
d. 24. - 25. maj*

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boqhandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner
www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer i marts, april og maj modtages senest 1. februar.
Næste *Nyt på tværs* udkommer d. 1. marts 2013.

FESTKALENDER

1. dec.	1. søndag i advent <i>(kirkeåret begynder)</i>	Prot. kristne
8. dec.	Jomfru Marias undfangelse	Kat. og anglik.
24./25. dec.	Juleaften/Juledag	Kristne
31. dec./1. jan.	Nytårsaften/Nytårsdag	Danmark
6. jan.	Helligtrekonger	Kristne
6. jan.	Epifani	Ortodokse kristne
6. jan.	Herrens åbenbaring	Kat. og anglik.
7. jan.	Juledag <i>(juliansk kalender)</i>	Nogle ortod. kirker
14. jan.	Høstfest <i>(Pongal/Makar/Sankranti)</i>	Hinduer
24. jan.	Muhammeds fødselsdag <i>(Mawlid an Nabi)</i>	Muslimer
2. feb.	Kyndelmisse	Prot. kristne
8. feb. (15. feb.)	Buddhas dødsdag <i>(Nirvana)</i>	Buddhister
10. feb.	Fastelavn	Prot. kristne
10. feb.	Kinesisk/vietnamesisk nytår <i>(Slangens år)</i>	Buddhister
13. feb.	Askeonsdag <i>(påskefasten begynder)</i>	Prot., anglik., kat.
24. feb.	Påskefasten	Ortodokse kristne
24. feb.	Purim	Jøder

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis giveren ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Året rundt

Den gode integration: Glimt fra Tværkulturelt Centers netværk 2012

Januar: Afrikansk krybbespil

Københavns Domkirke dannede rammen om en international Hellig-trekongersgudstjeneste, hvor københavnske migrantmenigheder medvirkede med kor og afrikansk krybbespil. Københavns biskop prædikede, og den kaldæiske menighed serverede irakisk biryani.
Niels Nymann Eriksen • 2348 0481 • nielsnymann@yahoo.com

Februar: Middag på tværs i grillbar

I Hirtshals dannede en lokal vietnamesisk grillbar rammen om årets første middag på tværs. Over 50 danskere og nydanskere deltog fra både folkekirken og pinsekirken. Middagen stod grillbarens kristne vietnamesiske indehavere for.
Ole Valsson • 2752 0369 • 8465@sogn.dk

Marts: Kommune kontakter kirker

Når en nyankommen flygtning siger ja tak til tilbuddet om en dansk venskabskontakt i Haderslev, henvender kommunen sig til et fælleskirkeligt integrationsnetværk, hvor de fleste af byens kirker og kirkelige foreninger er repræsenteret. Netværket finder en venskabskontakt, og kommunen stiller tolk til rådighed ved det første møde.
Else Wiwe • 2578 6267 • ew@dml.dk

April: Gratis danskundervisning

I København tilbyder Internationalt Kristent Center (IKC) gratis dansk- og engelskundervisning. I løbet af en måned benytter gennemsnitlig 250 nydanskere sig af det gode tilbud. Undervisningen finder sted i missionshuset Bethesda på Israels Plads.
I 2011 havde IKC 13.000 besøg.
Majken Strømme Rokni • 3332 5939 • majken@ikcenter.dk

Maj: Pinse på 24 sprog

I mindst 20 kirker ud over landet medvirkede nydanskere med tekstlæsninger på deres modersmål ved pinsens gudstjenester. En rundspørge viser, at der blev der læst på mindst 24 sprog.
www.tvaerkulturelt-center.dk

Juni: Anglikansk kirke fejrer 125 år

St Alban's Church på Langelinie i København er Danmarks ældste engelsksprogede menighed. Kirken blev bygget i 1885-87. 125-års jubilæet blev blandt andet fejret med royalt besøg og en række jubilæumskoncerter hen over sommeren.
Jonathan Lloyd • 3962 7736 • jonathan@st-albans.dk

Juli: Tværkulturelle sommerlejre

350 danskere og nydanskere deltog i sommerens tre tværkulturelle lejre arrangeret af Indre Mission og Luthersk Mission i samarbejde med lokale folkekirker. For mange nydanske familier var lejren sommerens højdepunkt.
Enok Sørensen • 9735 0186 • es@dml.dk

August: Højskole på farsi

To iranere og to afghanere startede på en nyoprettet farsi-linje på Luthersk Missions Højskole i Hillerød. Højskolen har fortsat en integrationslinje, der er åben for alle nationaliteter.
Kirsten Munk • 4826 0766 • www-lmh.dk

September: Toner på tværs

Kolding International Congregation samlede 350 tilhørere til årets Toner på tværs – en festlig koncert med nydanske sangere, musikere og kunstnere fra mange lande efterfulgt af international buffet.
Elizabeth Padillo Olesen
3045 0414 • bethpadillo5@gmail.com

Oktober: Nystartet mandeklub

Det nystartede Tværkulturelle Center i Ribe Stift har oprettet en mandeklub med to ugentlige aktivitetstilbud for mænd i Kvaglund Kirke i Esbjerg. Her mødes danske og nydanske mænd til styrketræning og andre mandeaktiviteter.
Poul Martin Nielsen • 5040 4087

November: Den gode integration

150 danskere og nydanskere deltog i Tværkulturelt Centers inspirationskonference i Århus med blandt andet afrikanske bud på den gode integration. Konferencen var arrangeret i samarbejde med Internationalt Kristent Center, Luthersk Mission, Folkekirkens Migrantarbejde, Kolding International Congregation samt lokale folkekirker og migrantmenigheder.
www.tvaerkulturelt-center.dk

December: Syng julen ind på kinesisk

I København og Århus danner de anglikanske menigheder rammen om traditionelle Carol Services – og i Fredens Kirke på Østerbro samles migrantmenigheder til en international Carol Service, hvor julen synges ind på kinesisk, indonesisk, malayalam, farsi, arabisk, tigrinya, fransk og engelsk m.m.
www.tvaerkulturelt-center.dk

Foto: Per Lloyds-Roberts

خوش آمدید Når menigheder mødes خوش آمدید Dansk-iransk gudstjeneste i Viby

Ravnsbjergkirken i Viby er en af de omkring 60 folkekirker, der udlåner lokaler til en migrantmenighed. Siden 2010 har den iranske menighed Church of Love holdt gudstjeneste søndag eftermiddag i den århusianske folkekirke. Men indtil for nylig havde den danske og den iranske menighed ikke mødt hinanden.

En torsdag i september inviterede Ravnsbjergkirkens menighedsråd til dansk-iransk aften-gudstjeneste med efterfølgende spising i kirken. Efter to år under samme tag skulle den danske menighed se, hvem kirken lånte lokaler til.

– Vi ville gerne, at vores menighed skulle opleve, hvem Church of Love menigheden er. Selv om deres gudstjenester er åbne for alle, skal man som dansker

overvinde sig selv for at gå ind i en anden kultur. Det er lettere, når det er en fælles gudstjeneste, forklarer menighedsrådsformand Christian Tuemand.

Omkring 50 danskere og iranere mødte op til gudstjenesten, der foregik på både dansk og farsi med tolkning. Den iranske menighed havde lavet mad, og bagefter fortalte repræsentanter for de to menigheder om kirkernes historie.

Naser Rezaei er eksportkonsulent, tolk og medlem af ledergruppen i Church of Love. Han mener, at gudstjenesten sendte et vigtigt signal til begge menigheder.

– Den danske menighed fik kendskab til, hvem vi er. De vidste nok, at vi er udlændinge med muslimsk baggrund, men nogle tænkte måske, at den kristendom, vi praktiserer, er noget helt andet end deres kristendom. Ved at holde gudstjeneste sammen kunne alle se, at vi tror på det samme. Det eneste, der adskiller os, er sproget og kulturen. Ved gudstjenesten prædikede en af de danske præster, vores præst tolkede, og jeg havde et vidnesbyrd. Den aften kom vi hinanden lidt nærmere. Der var et godt fællesskab og en god ånd. Ved bordene sad

danskere og iranere blandet og snakkede med hinanden i øjenhøjde. De fleste i vores menighed taler dansk, så sproget var ikke noget problem.

– Forinden havde vi mødtes to gange med kirkens præster og menighedsrådsformand for at planlægge, hvad der skulle foregå. Vi vil meget gerne gøre det igen næste år, siger den 50-årige iraner, der kom til Danmark som flygtning i 1984 og konverterede til kristendommen for 10 år siden.

Menighedsrådsformanden ser også gerne, at fællesgudstjenesten bliver en årligt tilbagevendende begivenhed.

– Som folkekirke bør vi kunne rumme samarbejde med en migrantmenighed. Vi har lagt hus til Church of Love i et par år og er meget glade for, at de kommer i vores kirke. Det er ikke let at være migrantmenighed i et land som Danmark.

Det er vores bidrag til, at de kan få et ståsted. Derfor var det naturligt at lave en fælles gudstjeneste, hvor vi kunne mødes og vise hinanden, hvordan vi hver især holder gudstjeneste. Vi har jo det samme mål – at få budskabet om evangeliet ud. Selv om gudstjenesten nok mest var på vores præmisser, var der også nogle af deres islæt. Ikke mindst var det meget spændende med nadver, hvor begge hold præster medvirkede. Jeg har kun fået positive tilbagemeldinger. BMF

Ravnsbjergkirken

Folkekirkens Migrantarbejde

Vi hjælper, rådgiver og bygger en økumenisk bro mellem Folkekirken og migrantmenighederne i Danmark.

FÆLLESSKAB – MISSION – SAMMENFLETNING

www.folkekirkensmigrantarbejde.dk

Præsten fra Burundi

Folkekirker i Vejle byder anglikansk præst velkommen

Måske går Christophe Ndikuriyo som teenager fik et personligt møde med kristendommen, har han oplevet et stærkt kald til at være præst. Men den langvarige borgerkrig i hjemlandet Burundi betød, at teologistudierne trak ud og flere gange blev afbrudt. I 2007 blev han ordineret som præst i den anglikanske kirke, men året efter tvang nye uroligheder ham på flugt til nabolandet Congo. I dag bor den 41-årige familiefar i Vejle med sin kone og parrets fire børn. Drømmen er at arbejde som præst i Danmark.

Det startede med en kontakt til den anglikanske kirke i Danmark. Gennem det økumeniske Porvoo-Fællesskab har folkekirken og den anglikanske kirke siden 2009 haft mulighed for at benytte hinandens præster. Her øjnede Christophe Ndikuriyo en mulig åbning.

– Jeg kontaktede den anglikanske præst i København, der kom og besøgte mig og min familie i Vejle. Han bakkede mig op fra den første dag og har været en utrolig stor støtte. Jeg er meget taknemmelig. Blandt meget andet gjorde han det muligt for mig at deltage i Tværkulturelt Centers konferencer, hvor jeg fik kontakt med andre kirker og præster. Jeg fik det råd at kontakte min lokale sognekirke, så jeg begyndte at komme til de danske gudstjenester, selv om jeg ikke forstod ret meget. Jeg fik også kontakt med den internationale menighed i Kolding, der holder månedlige gudstjenester på engelsk. Jeg tænkte, at det måtte vi da også kunne gøre i Vejle. Her bor mange mennesker fra mange forskellige lande. Der måtte være andre end mig, som savnede et internationalt kirkefællesskab. Nu er vi nået så langt, at jeg får lov at holde to gudstjenester. Hvis behovet er der, er kirkerne åbne for at fortsætte, fortæller Christophe Ndikuriyo, der sideløbende med sprogskolen er i gang med en masteruddannelse i Europas religiøse rødder ved det teologiske fakultet i Århus.

– Det var et af Guds mange mirakler i mit liv. Da jeg kom til Danmark, havde min kone allerede boet her i tre år og kom i en pinsekirke, der havde hjulpet hende meget. I kirken mødte jeg en universitetslærer, der spurgte mig om min baggrund og fremtidsplaner. Det viste sig, at han underviste på Århus Universitet. Han fortalte om et masterprogram på engelsk, forklarer Christophe Ndikuriyo, der i dag læser på andet år.

Inden han kom til Danmark, havde han hørt, at Danmark var et kristent land, hvor staten understøttede kirken.

– Wow! Jeg troede, at jeg skulle til paradiset! Men jeg opdagede snart, at virkeligheden var anderledes. Jeg så store flotte kirkebygninger med masser af stole – men stolene var tomme. Hvor var den næste generation, der skulle føre kirken videre? Jeg savnede også det spontane fællesskab og omsorg for hinanden, som man finder i en afrikansk kirke. Det var fristende at afskrive folkekirken, men heldigvis har jeg siden mødt mange danskere, som er dybt engageret i kirkens arbejde og vidner om Guds kærlighed.

Borgerkrigen

Med en opvækst i et land, der i 20 år har været skueplads for folkemord og blodig borgerkrig, taler Christophe Ndikuriyo indtrængende om tilgivelsens nødvendighed.

– Det er aldrig for sent at tilgive. Uden tilgivelse er der ingen forsoning. Alle mennesker har brug for at lære at tilgive – ikke kun i Afrika efter folkemord. Tilgivelse hører hverdagen til.

Selv voksede han op som katolik og var startet på et katolsk præsteseminarium, da borgerkrigen mellem hutuer og tutsier brød ud i 1993.

– På præsteseminarieret var vi både hutuer og tutsier. Vi vidste ikke, hvad der var sket med vores familier. Hver dag holdt vi nadver sammen, men alle

Siden Christophe Ndikuriyo som teenager fik et personligt møde med kristendommen, har han oplevet et stærkt kald til at være præst. Men den langvarige borgerkrig i hjemlandet Burundi betød, at teologistudierne trak ud og flere gange blev afbrudt. I 2007 blev han ordineret som præst i den anglikanske kirke, men året efter tvang nye uroligheder ham på flugt til nabolandet Congo. I dag bor den 41-årige familiefar i Vejle med sin kone og parrets fire børn. Drømmen er at arbejde som præst i Danmark.

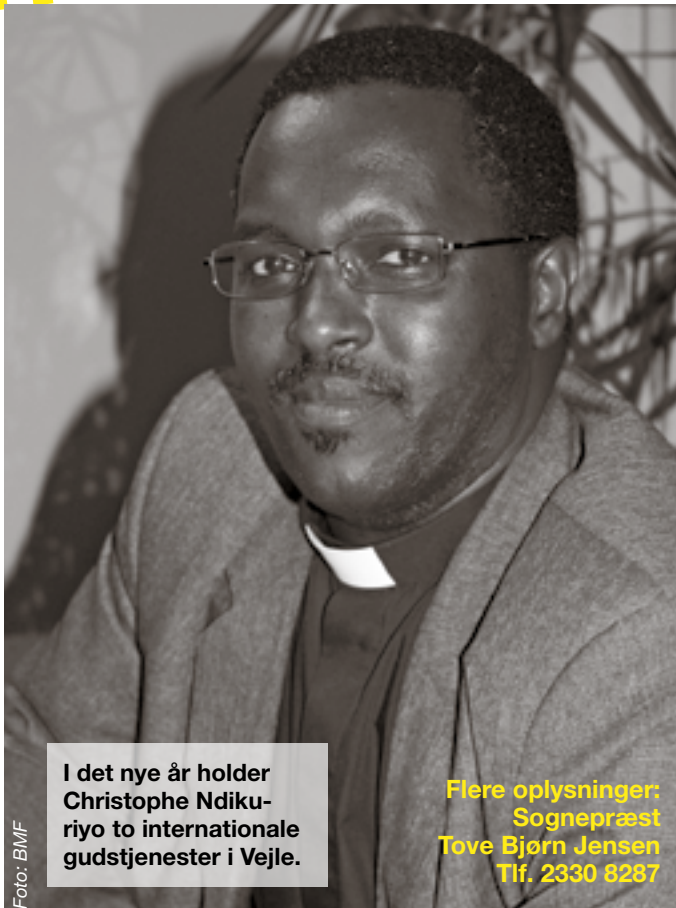
mødte min kone, der var flygtning fra Congo. Vi giftede os og fik to børn. Men i 2008 brød krigen ud igen, og vi måtte flygte til Congo. Her blev vores by angrebet. Når der er krig, sker der mange ting. Vi blev adskilt, og min kone endte på et asylcenter i Danmark, hvor hun fandt ud af, at hun var gravid med vores søn Samuel. Jeg flygtede alene med vores to ældste, der dengang var knap 2 og 3 år. Jeg takker Gud for, at jeg undgik flygtningelejrene og fik lov at bo hos en tidligere studiekammerat. I tre år vidste jeg intet om min kone. Det var en meget ustabil tid, hvor det for mig handlede om at overleve fra dag til dag. Når man gik ud om morgenen, vidste man ikke, om man ville vende tilbage om aftenen.

Genforenet i Danmark

Han fortæller videre om et mirakuløst møde på en café, hvor han fortalte sin historie til en tilfældig mand. Det viste sig, at manden boede i Danmark, hvor han havde mødt en kvinde fra Congo, hvis navn og historie passede med Christophes beretning. Det var Christophes kone Gaudence. I januar 2011 blev familien genforenet i Vejle. Og selv om det har taget tid at lære hinanden at kende igen og få en dansk hverdag, er Christophe fyldt med taknemmelighed og tro på fremtiden.

– Under alt hvad jeg har set og oplevet, har jeg aldrig opgivet håbet. Selv i de sværeste perioder kunne jeg se Guds hånd i mit liv. Gud kender min fremtid – også i dag.

BMF

I det nye år holder Christophe Ndikuriyo to internationale gudstjenester i Vejle.

Flere oplysninger:
Sognepræst
Tove Bjørn Jensen
Tlf. 2330 8287

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 Kbh. Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due

Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Dansk Etioper Mission

Indre Mission • Luthersk Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission

Menigheder m.fl.: Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg
Apostelkirken, København • Avedøre Kirke • Bellahøj Kirke • Bethlehemskirken, København • Bistrup Kirke • Borris Kirke • Brovst Kirke
Brønderslev Kirke • Buddinge Kirke • Christians Kirke, Christianshavn
Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Eliaskirken, København • Emdrup Kirke, København • Emmauskirken, København • Enghave Kirke, København
Fakse Kirke • Fjølstervang Kirke • Fredens-Nazaret Sogn, København
Frederikssund Kirke • Garnisonskirken, København • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn
Grønevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn • Hadsund Kirke
Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Harrikslev-Albæk-Støvring Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke • Helligåndskirken, Århus • Helligånds-kirken/Natkirken, Kbh. • Hemmet Kirke
Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke
Hillerød Sogn • Hillested-Skørringe Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke • Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn • International Church of Copenhagen
Jakobskirken, Roskilde • Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn • Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-Samuel sogn, København • Korsvejskirken, Kastrup • Kristrup Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Lemvig-Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia
Løsning-Korning Sognekald • Møllevangskirken, Århus • Mårum Sogn
Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nyvang Sogn, Kalundborg
Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre
Rødovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Pauls Kirke, København • Sct. Pauls Kirke, Århus
Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke
Smorum Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby Kirke
Søllerød Kirke • Sønderbo Kirke, Horsens • Tagensbo Kirke, København • Tersløse Menighedsråd • Timotheuskirken, Valby • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn • Tystrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Utterslev Kirke, København • Vang Kirke, Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke, Kbn. • Vildbjerg Kirke • Vind Sogn • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat • Vodskov Kirke • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelzers Sogn, Chr.havn • Værlose Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke, Aabybro • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Odense • Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde på Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Farsi Worship Fellowship (Apostelkirken) • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors International, Avedøre
Gospel Church International, København • Hellig Savor Ortodokse menighed, Kbh • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg • Kalejdoskop (Frelsens Hær), Kbh. • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus • Myanmar Christian Fellowship • Narrow Gate Church, København • Pakistansk Kristen Menighed, København • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase Birk Nissen (næstformand) • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With Johannesen • Arkitekt Jørgen Engell-Kofoed • Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen • Tidl. hjemmehjælper Gurli Rasmussen
Tidl. chefkonsulent George Thomas

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood

Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun

Tværkulturel sogneomedhjælper Elizabeth Padillo Olesen

Sats og repro: minigrafisk

Tryk: Greentech Rotaprint A/S

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

Næste nummer udkommer den 1. marts 2013.

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs

Nyt på tværs nr. 4 – december 2012